

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
СЪБОТА
25 ЯНУАРИ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 11
(2523)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

Годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет

През юбилейната година--с жар и дръзновение

Планът и бюджетът на окръга за 1969 година ☆ Основен критерий — спазване на пусковите срокове ☆ Повече продукция на сто лева основни фондове

В четвъртък в салона на Дома на профсъюзите във Велико Търново се състоя годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет. Участие в нейната работа взеха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, членът на Президиума на Народното събрание Енчо Стайков, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров и други.

Сесията се ръководи от съветника Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на БКП. Председателят на мандатната комисия другарят Асен Пашов докладва за проведените избори в 20 и 32 избирателни район и избирането за окръжни съветници на Димо Минчев Кючуков и Стоян Антонов Кънчев.

Отчетният доклад за дейността на Окръжния народен съвет бе раздален предварително на съветниците. В него се подчертава, че през годината бяха въведени в експлоатация 3 нови предприятия — Заводът за близкоцентрични смески в Горна Оряховица, Заводът за телферни електродвигатели във Велико Търново и Цехът за панелни радиатори в Стражица. Обособиха се като самостоятелни предприятия МЗ „Килифарска комуна“ в Килифарово, Завод за палети — Велико Търново и предприятието за лясарска инструментална екипировка в Горна Оряховица.

На базата на съществуващите промишлени бяха създадени специализирани — за металлообработване в Свищов, ДПП „Ротина“ — Павликени, промишлен комбинат „Етер“ — Лясковец и металлообработвателен комбинат във Велико Търново.

Производствената програма в окръга в промишлеността през годината е изпълнена 103,2 на сто. Въпреки положителните усилия за превземване щетите, нанесени от продължителната суша, кооперативните стопанства и ДЗС в окръга не изпъл-

ниха годишния си план.

Във встъпителното си слово другарят Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, изтъкна, че се предвижда общата промишлена продукция в окръга да нарасне с 13,7 на сто в сравнение с отчетта за 1968 година и да достигне близо 500 милиона лева, или близо с 60 милиона лева по-вече от 1968 година. Около 80 на сто от този прираст трябва да бъде осъществен за сметка на увеличаване производителността на труда.

За да бъдат преодоляни последиците от сушата и да се достигнат разчетите по пегилетката за 1969 година в селското стопанство общественият сектор трябва да произведе селскостопанска продукция с 10,8 на сто повече в сравнение с 1967 година.

През годината следва да бъдат окончателно завършени и предадени за експлоатация над 60 пускови обекта и над 770 апартамента от държавното и кооперативното строителство. По-важни пускови обекти са: Хлебозаводът, хладилникът към Месокомбината и театърът — Велико Търново, производствена сграда на ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, фабрика за нишесте и градската болница — Павликени, керамичният завод в с. Овча могила.

Осмата сесия на Петото народно събрание одобри бюджета на държавата за 1969 година, в това число и бюджета на Велико Търновски окръг на сума 38 062 000 лева.

Бюджетът на окръга е разработен на основата на решенията на Деветия конгрес на Партията, Юлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП, 44-то постановление на Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката и в съгласие с единния план за социално-икономическото развитие на окръга за 1969 година.

За осигуряване изпълнение на плана по всички показатели,

Ръководството на сесията. Другарят Тужаров чете встъпителното си слово.

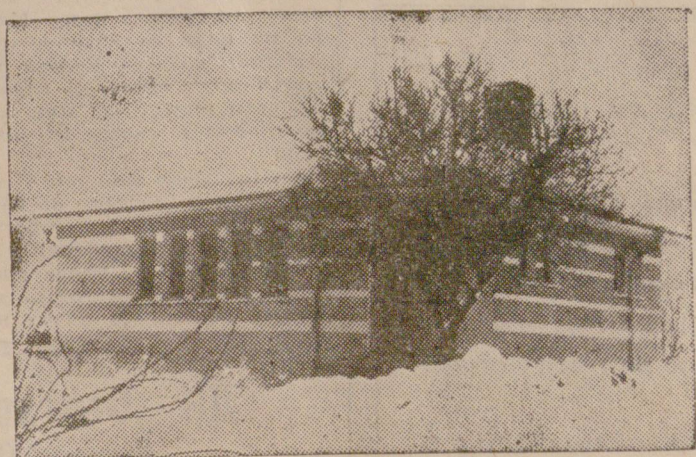
включително и структурните, особено внимание следва да се обърне на подобряване рентабилността на предприятията, качеството на продукцията, произведена при ниска себестойност и висока производителност на труда.

Другарят Тужаров посочи основните резерви, разкриването на които ще допринесе за изпълнение на предстоящите задачи. В основни линии те се свеждат до модернизация и усъвършенстване на наличното оборудване; правилно насочване на капиталните вложения във високо ефективни производства и издълбаване проектите за мощности в най-къс срок; икономия на суровини и материали; рационално използване на работната сила и квалификация на кадрите; внедряване научните постижения в производството; намаляване на текучестово; битовото устройство на работниците и други.

По плана и бюджета на окръга взеха отношение: Стоян Кънчев — зам. председател на изпълкома на ГНС в Елена; Михаил Петров — началник на отдел „Финансов контрол“ при Окръжния народен съвет; Мило Бояджиев — Велико Търново; Вера Казанджиева — Горна Оряховица; Йордан Йорданов — председател на изпълкома на Градския народен съвет в Свищов; Ганчо Ботев — Павликени; инж. Недялко Катпарчиев — зам. декан на историческия факултет при ВПИ „Боятя Кирил и Методий“, Димитър Кърджиев — директор на керамичния завод в Бутново.

В своето слово другарят Енчо Стайков се спира на някои особености на плана и бюджета за 1969 година, на по-голямото внимание, което се отделя в него за задоволяване нуждите на

Д. Добрев

Големи са успехите на с. Върбица, Долнооряховска община в годините на народната власт по благоустрояването и хигиенизирането. Новият бит и култура навлизат в живота на трудолюбивите селяни. В чест на юбилейната годишнина жителите на Върбица получават още един хубав дар — нова баня, която ще бъде открита днес.

Цялата обществена сграда си е поставила задачата да превърне селото в образцово.

На снимката: новата баня.

Г. Генов

КРАЧКА НАПРЕД

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ СЪВЕТ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА

Вчера във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура. На този форум за отчитане дейността на обществено-държавния окръжен орган за изкуство и култура присъствуваха членове на борото на съвета, членове на пленума, председатели и секретари на градски и общински съвети за изкуство и култура, културни дейци, окръжни и градски ръководители и други.

Петър Георгиев — председател на Окръжния съвет за изкуство и култура, изнесе доклад за ползотворната дейност на създадените непосредствено след Конгреса на българската култура обществено-държавни органи.

Година и половина намина от тогава, а тези форми и структури се утвърдиха като полезни за ръководене на българската култура. По-нататък другарят Георгиев посочи редица мероприятия, чието осъществяване е тло на новизна в дейността на обществено-държавните органи. Така например по случай 90-годишнината от освобождението на България от османско иго и полувекновения юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция в окръга бяха организирани редица прояви, посветени на славните руски богатири и на верните народни синоне. В тях взеха активно участие обществено-държавните органи за културна работа. Плод на активна дейност на Окръжния съвет за изкуство и култура са и редицата читалищни конференции, обсъждания на книги, а така също и крупната театрална изва — националният преглед на българската драма и театър „Поглед към вековете“, в която участвуваха колективите на седем театри от страната; Вторият републикански фестивал на любителските филми; 300 000-те нови книги в богатството на книжния фонд на библиотеките от окръга; откриването на Камерен театър 202. Голям е делът на Великотърновския съвет за изкуство и култура и за координиране читалищната дейност.

Завидна дейност развиват 10-те творчески секции към съвета — кабинетът на литературния работник, секцията на музикалните дейци, дружеството на българските журналисти. Но... все още нерешените задачи са на преден план — недостатъчна е връзката на Окръжния съвет за изкуство и култура и на неговите творчески звена с подделенията му в по-малките селища; подвижното кино все още не е достигнало до най-отдалечените точки на окръга; проявяват мързост редица председатели и ръководители на градски и общински съвети за изкуство и култура. А четвъртвековният юбилей на социалистическата революция у нас закономерно предявява своите претенции — още по-пълнокръвен културен живот, посветен на тази славна 25-годишнина...

По доклада станаха оживени разисквания. Тяхна единствена цел бе да се съдейства за разгръщане на творческите възможности, за излизане на пълноценен културен живот, който да отговаря на хубавото име на Великотърновския край.

В своето изказване Мария Манева, секретарка на изпълкома на Окръжния народен съвет плъ помни, че съветите за изкуство и култура на територията на окръга намериха своя верен път на развитие, че трябва да сме доволни от дейността на творческите съюзи, перспективно на техните подразделения от окръга и града. Другарката Манева препоръча да се съсредоточат усилията за подобряване на работата на библиотеките и радиовъзлите в малките селища; името на Велико Търново като културен център, завоювано през вековете, да се отстоява! Тя даде ценни насоки и за координиране дейността във връзка с четвъртвековния юбилей на свободата.

Николай Правдев — представител на Комитета за изкуство и култура, изтъкна, че Велико Търново е един от трите окръга в страната, на територията на които се експериментира дейността на съветите за изкуство и култура. Той сподели, че докладът дава основания да се съди, че в окръга кипи трескава културен живот. Повече от нужно е да се пропагандират, както подобава, историческите ценности на древната българска култура, да се помисли за специфични форми и изяви, които да утвърдят Великотърновския край на мястото, което той заслужава.

Николай КОВЕВ

ПО СВЕТА ☆ ПО СВЕТА

ПОСЕЩЕНИЕТО НА ДРУГАРИ ТОДОР ЖИВКОВ В ИНДИЯ — ТОПЛОТА И СЪРДЕЧНОСТ КЪМ БЪЛГАРСКИТЕ ГОСТИ

ДЕЛХИ, 24 януари (спец. кор. на БТА Йордан Божилов) — Изминаха вече два дни от посещението на министър-председателя на НРБ Тодор Живков и придружаващите го лица в Индия. Това е първото посещение на председателя на Министерския съвет на България в Индия. С пълно право се очаква то да изиграе положителна роля за по-нататъшното укрепване и развитие на политически

те, икономическите и културните връзки между двете страни. За отбелязване е, че още от самото начало посещението на Тодор Живков и придружаващите го лица в Индия се превърна във важно събитие за страната, в манифестация на дружбата между индийския и българския народ. Никога тук не е го воряно и писано за български толкова много, с такава топлина и сърдечност, както сега.

СЪРДЕЧНО ПОСРЕЩАНЕ В „ЧЕРВЕНАТА КРЕПОСТ“

ДЕЛХИ, 24 януари (спец. кор. на БТА Йордан Божилов) — Вчера след обед министър-председателят на НРБ България Тодор Живков и придружаващите го лица посетиха и разгледаха един от най-забележителните исторически паметници в столицата на Индия, така наречената „Червена крепост“ (Лал-Кила). Тя се намира на брега на р. Джамна, в старата част на Делхи и е строена през епохата на империята на великите моголи от император Шах-Джахан. В крепостта има цял комплекс от дворци.

Тук в чест на българския министър-председател бе организиран по инициатива на кмета на Делхи Х. Гупта митинг, на който присъствуваха представители

на столичната общественост, ръководители на дипломатически мисии и много граждани. Когато Тодор Живков и придружаващите го лица заеха места си на трибуната сред тържествената украса на градината, прозвучаха националните химни на Индия и България. Х. Гупта украси българския министър-председател с гирлянди от свежи цветя, след което от името на кметството на Делхи и гражданите на столицата прочете адрес до високия гост.

В отговор Тодор Живков прочете реч. Между кмета на Делхи и българския министър-председател бяха разменени подаръци. Митингът завърши с програма от индийски песни и танци.

НА КОГО СЛУЖАТ „ПРОРОЦИТЕ“ НА ЦИОНИЗМА

МОСКВА, 24 януари (ТАСС) — „В течение на десетки години същността на ционизма не е претърпяла никакви промени. Той само получи географска база за или с други думи плащарми и до известна степен модернизира своята тактическа линия“, се казва в статия, публикувана във вестник „Советская Россия“, под заглавие „На кого служат „пророците“ на ционизма“.

Авторът на статията В. Рабинович посочва, че съществувало на държавата Израел е факт. Но Израел не е „обетова на земя“, а земя, където съществуват всички „прелести“ на класово неравенство и национално неравенство. „Израел — това е една агресивна буржоазна държава, която прогонва нови и нови стотици хиляди арабски селяни от домовете на техните бащи и деди. А ционизмът е идеологията на тази агресивна буржоазна държава, която опрважда войната, убийствата и потисничеството.“

Във вестника се отбелязва, че Израел е получила „невероятно шедри подаръци“ от стотици чуждестранни милионери и правителствата на САЩ и ГФР. „От само себе си се раз-

бира, че който плаща, той заръчва музиката. Външната политика на Израел все по-тажно се свързва с външната политика на западните империалистически държави“.

Както подчертаваше Ленин, ционизмът винаги е бил враждебен на марксизма; национализмът винаги се е отнасял с ненавист към комунистическия интернационализъм.

„И преди, и сега ционистката пропаганда е антикомунистическа. Пропагандната кампания на ционистките и официалните израелски органи е насочена преди всичко срещу Съветския съюз. В Рабинович пише, че хищническият антикомунизъм на ционизма намира все по-ярко олицетворение специално в кампанията за реабилитиране на ГФР и яростните антиполюски клевети. За „трисест еребрияка“ — репарациите, получавани от ГФР — ционистите изтриват миналото на хитлеристките убийци, като клеветят на родителите, изграждат социализъм. Класовите интереси на еврейската буржоазия се оказват за ционистите по-високо, отколкото възпаването от тях „хубаво родство“.

СКЪП ГОСТ ОТ ГДР

Вчера и днес гост на Велико Търново и окръга е Герхард Шюслер — ръководител на празния отдел в борото на Министерския съвет на ГДР.

Вчера той има среща със служителите в Окръжния съд и прокуратурата и говори за ролята на ГЕСП в борбата срещу ревизионизма и идеологическата диверсия, за единството и слютеността на социалистическите държави.

Днес той ще говори в Окръжното управление на МВР, пред партийните и стопанските активни в Полникраице и Масларево.

Малкото радио — със свой принос за юбилей

Под този девиз протече зоналното съвещание на програмните ръководители от Северна България, състояло се в четвъртък и петък във Велико Търново. Това е и темата на прегледа, обявен в края на миналата година, в който участвуват всички радиовъзли и радиоуредби от страната.

На съвещанието бе отчетено, че с всеки нов ден в програмите на малкото радио все повече и повече се чувства приближаването на големия празник, към който са насочени мислите и чувствата на целия народ. Подчертано бе, че вече са се появили интересни по форма и съдържание материали, разгръщат се инициативи.

В изказванията и във взаимните срещи бе споделен опитът в програмната работа на радио възлите във Велико Търново, Варна, Русе, Ловеч, Търговище, Габрово и др.

СЪОБЩЕНИЕ

Годишната отчетна сесия на Градския народен съвет — Велико Търново ще се състои на 28 януари 1969 г. от 8 часа в Профсъюзния дом.

През десетдневката на трезвостта

Тържествено бе открита десетдневката на трезвостта във Велико Търново. В четвъртък в салона на Дома на профсъюзите на голямо публично събрание говорят другарят Димитър Братанов — председател на Националния комитет за трезвостта.

Вчера другарят Братанов има среща с възпитаниците на Икономическия техникум „Васил Коларов“, училище „Петко Р. Славейков“ — Велико Търново, с учащата се младеж в Горна Оряховица.

Г. Василев

Четете днес на трета страница новостта „Заговорът против „Еврика“ от съветския писател Виктор Егоров.

На легендарния връх

25 години от убийството на Богдан Борисов
Йорданов (Любчо)

На легендарния връх, където останаха костите на Хаджи Димитър, където под вековните буки на 1 август 1891 година се сложи началото на Партията, партизаните от Габровско-Севлиевишки отряд дойдоха през втората половина на януари 1944 година. На хижа „Булдуж“ ги посрещна старият септемврийец бай Христо. Няколко дни тук партизаните си отбиха. Краткият отряд бе използван за политическа работа. Усилено четяха „Разгром“ от Фалеев, организираха се литературни вечери, лекции.

25 януари не се различаваха по нищо от предния

ден — чист, тих и светъл. Отрядът се готвеше вече да напусне хижата. Бдителността не прекъсваше нито за миг. И когато всичко излезе даше спокойно, часовият подале сигнал. Командирът бързо излезе навън. Последваха кратки разпореждания.

Боят започна неочаквано. В дълбокия сняг врагът бе ше обхванат в бягство. Но то ва струваше три скъпи жертви. Между тях беше и Любчо.

Роден на 1 октомври 1926 година в с. Коевци в средно земеделско семейство, Любчо от малък започва трудова та си дейност в личното сго панство на родителите си. За вършила прогимназиалното си образование, той продължава да учи в Сухиндолската и Павликенската гимназия. Тук сред ремонистите в гимназия та той определя своя път. В Павликени и в Коевци, за едно със сестра си Минка (Лилана), Любчо взема дейно участие в ремонистката организация в гимназията и в родното си село. След акция та на партизаните в Коевци на 16. IX. 1943 г. Богдан за едно със сестра си се при съединява към Габровско-Севлиевишки партизански от ряд. Преминал през всички изпитания през есента и зима та на 1943 година, той по нася всички несподни твърдо и остава най-добри спомени в своите другари.

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

БОЛЕДУВАНЕТО — НЕПОЗВОЛЕН РАЗКОШ

„Днес за един ден лечение в болница американецът трябва да заплати от 60 до 85 долара. Таксата за преглед при лекаря порасна с 20 процента. През тази година медицинските услу

ги ще поскъпнат с още 15 процента, после с още...“

Така започва статията в американското буржоазно списание „Лук“, посветена на проблемите на медицинското обслужване в САЩ.

Американците, се казва по-нататък в статията, изразходват за медицинско обслужване повече, отколкото жителите на която и да е друга страна. При това те получават за свои те пари по-малко, отколкото където и да е другаде. Преди десет години населението на САЩ изразходва за лекуване 20 милиарда долара. През миналата година тази сума достигна 50 милиарда.

Стойността за всички видове медицинско обслужване — хонорари на лекарите, заплащане престоя в болниците, застрахователни вноски — нараства спира раловидно и край на тази сирала не се вижда. Но в същото време качеството на обслужването бързо се влошава.

Разбира се, трудно е да се сравнява нивото на здравеопазването и здравословното състояние на нациите в различните страни. Но има два достатъчно обективни показателя — дълголетие и процентът на детската смъртност. И по двата показателя американците няма с как во да се похвалят. През последните десет години продължителността на живота в САЩ не се е увеличила, а детската смъртност дори нарасна.

Сега в 20 страни мъжете и жените живеят по-дълго, отколкото в САЩ. От всеки сто американци, навършили 45 години, десет умират, преди да станат на 55 години.

Като вземем под внимание факта, че подготовката на на шите лекари е на високо равнище и че те са едни от най-квалифицираните специалисти в света, а болниците ни са модер но оборудвани, това положение на пръв поглед е трудно обяснимо. Защо крайният резултат е така лош, щом съставните му части са толкова добри — ето загадката.

Експертите отговарят образно — работата е в „опакока-та“. Те смятат, че главната бе да е липсата на точно планира не, а като няма планиране, ни кой не е в състояние да създа де точно действаща система, която би могла да предоста ви на всеки американски граж данин необходимото му лечение в зависимост от неговите нужди, а не от кесията му.

Сега всяко звено от здравеопазването се стреми най-вече да осигури своите интереси. При нашата система за медицинска помощ американците трябва да правят допълнителни разходи, поради което много хо ра са принудени да се лишават от най-необходимото сега лече ние. Сега, когато един ден ле чение в болница стига до 100 долара и когато таксата за ле карски преглед става все по-ни сока, възможностите на бедни те, средните и богатите слоеве от населението да получават ме диниска помощ се различават рязко.

Американците все по-често се питат: кой в тази страна може да си позволи да боледува?

Агенция „НОВОСТИ“

ЛЕКЦИОННА ПРОПАГАНДА

Лекционната пропаганда в Долнооряховската община има свое място във възпитателната дейност сред грудешите се. В общинската лекторска група са включени 34 лектори, разпре делени на 6 секции. Редовно по тримесечия се планира работна та. Провеждат се сбирки на лек торите и се обсъждат актуални въпроси.

Отсега по нивозите органи зации на Отечествения фронт в чест на юбилейната годишнина се извършва широка лекцион на пропаганда. Редица лектори, като Петър Петров, Марин Ангелов, Гено Генов, Димитър Габровски, Георги Апостолов, Марин Ангелова, Блага Расла нова, д-р Бакалов, инж. Стам болийски, инж. Катрев, с чув ством на отговорност се отнасят към своето поръчение и са из несли по 3—4 лекции в различ ните села на общината.

В чест на юбилейната годиш нина и 100-годишнината от рож деението на Ленин общинската лекторска група се включи в окръжния преглед по лекцион на пропаганда.

Ив. Хаджииванов

Културна история на Велико Търново

Културното настояще и бъдеще на Велико Търново има своя многовековна история. Тя е вплетена в историята на българската държава. Нещо пове че: тя е свързана с културите на онези народи и племена, които преди това са населявали нашите места. Историята на културата преминава през различни епохи, за да се дойде до днешното културно състояние на Велико Търново.

Изясняване културата на миналото, които са оставили материални следи, е задача на археолозите и историците. Разкопките на Царевци и тези, които ще се правят в бъдеще, безспорно ще обогатят нашите знания в тази насока. Наистина, прахът на вековете, разрушително то действие на времето и стихии те, варварщината на поробите лите са унищожили ценни свидетели и творения на културата. Унищожителна роля в тази насока играе и забравата на времето и на хората.

Нека бъдем по-конкретни. Във връзка със столгодишния юбилей на читалище „Надежда“ във Велико Търново трябва да се съберат материали за изготвяне юбилейн сборник на читалището, в който да

се отрази историята на този фа кел на културата. Касаше се за един период от сто години, не от векове. Една част от съ битията, особено от втората по ловина на периода, има живи дейци и свидетели. Въпреки то ва трудностите бяха значителни. Някои събития са само за гатнати в протоколните книги на читалището или в други бе лежки. Липсват обаче подроб ности, изясняващи същината на събитията. Така например от един протокол на читалищното настоятелство се вижда, че още в 1896 г. в салона на читалище то е гостувала италианска опер на трупа. Липсват обаче данни за това какво е изпълнявала та зи трупа — цели опери или от къси, от кои опери и т. н.

Съществува опасност да се загубят завинаги ценни сведе ния, а за други културни събития, станали във Велико Търново през нашия век. Нужно е да се създаде интерес в отговор ните институти и на първо мя сто в светлите за изкуство и кул тура, за да се изследват своевре менно и запазят в тяхната пълнота и достоверност сведе ния, свързани с културната исто рия на града.

Велико Търново заслужава

да има своя писана културна исто рия — част от богатата исто рия на града. В нея естестве но ще намерят отражение кул турата на Втората българска държава, школите на Теодосий Търновски, патриарх Евтимий и други културни събития от миналото. Но в тази история ще се отразят и културни събития след Освобождението, ще се от рази и културното развитие след 1944 година. Юбилейният сборник на читалище „Надежда“ може да бъде дял от тази история, но той съсем не я из черпва.

Струва ми се, че отсега трябва да се мисли за написване културната история на Велико Търново. Значителна част от материалите — тези, които са свързани с последните десетиле тия — ще се търсят от спомени те на съвременници. Тези споме ни трябва да се съхранят за бъ дещия историк.

Преди няколко години читалище „Надежда“ беше подхва нало инициативата за събиране мемоари от стари читалищни дейатели, свързани с история та на читалището. Покойният Йордан Кулелиев написа обшир ни спомени за създаването на читалищната музейна сбирка, предшественик на окръжния музей. Ганчо Пеев разказа за лек циите на Асен Златаров, а Цо ню Герганов предаде спомени те си за строежа на читалищната сграда. Тази инициатива обаче остана недовършена.

Нужно е тя да бъде продъл жена чрез събиране посредством писмени или магнитофонни записи на спомени от културни дейатели и съвременници на съ бития в различните клонове на културата. Тази събираческа дейност, съчетана с издирване и изследване на културни памет нии и документи, отразяващи прояви и събития, ще помогне за написване на пълна история на културата на Велико Търново.

Написването на такава исто рия би било ценен принос в изу чаване миналото на старата българска столица и на нашата културна историография въобще.

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

ДЪРЖАВЕН ФУРАЖЕН ЗАВОД — Горна Оряховица ПРОДАВА

дизелов локомотив 180 к. с. марка „Фау“ и два броя електрокари нови, по достателна стойност.

Справка при завода — тел. 42—03, 42—37.

5—4

СТЕФАН ЛАНДЖЕВ

С кола през дъжда РАЗКАЗ

Лицето на мъжа при кор милото беше неподвижно ка то маска. През тънката заве са от дъждовни капчици по гледът му студено дебнеше дупките по шосето. Включи чистачките. Почувстваха нервните му пръсти, те също гака нервно застъргаха стък лото.

— Есента е най-хубавият сезон... Само да не е този дъжд. Дъждът винаги ми е навявал тъга — каза младата кръволика жена.

Мъжът на задната седалка промърмори не що неразбрано. Беше ядосан. Хубавите му вежди бяха сключени в упорита бръчка, изправена отвисно на челото. Държеше голяма ле карска чанта.

Жената се обърна, изгледа го внимателно и тихо каза:

— Коста, не бива да се сър диш и... остави чантата. Има достатъчно място...

Мъжът от задната седалка все така съсредоточено се азираще в прелестните край колата силуети на стълбове и храсти.

Насреща някакъв камион упорито не смейаше дългите светлини. На десетина метра изгаси съвсем и програмия с металическата си каросерия.

— Мръсници! — прошеди през зъби шофьорът. — Ето как стават катастрофите!

„Катастрофи“ — помисли другият отзад. — Трепериш са мо за собствената си кожата или да не драмсеи лъскавата ламарина на бръчката си. А ако катастрофира някой друг, няма да си мрънеш и мал колото пръстче. Това не ге за сяга.

— Погледнете, ще я удуши! — през смях завика жената.

В светлината на фаровете, край навеса на малка авто бусна спирка един мъж беше ограбчил някаква жена и я целуваше. В дребната и фи гурка имаше нещо всеотдайно и безпомощно.

— От това никой още не е умрял — каза шофьорът и рязко увеличи скоростта.

„Навсякъде драми — горчи во мислеше Коста. — Някъде някой умира, друг ядосан, че захкснява, не гаси фаровете, трети — хвърчи с колата си като бесен, защото са го из мъкнали късно от топлата му бърболо. . . Моят кокона ис каше да се трови — професо рът и бил писал двойка. . . Четвърти, пети, хиляди. . . И от тези целувки по шосето да вол знае какво може да из лезе.“

— Карай по-бавно, може да стане беля! — умолително ка за жената.

Мъжът при кормилото иска лее да й отговори нещо кап ливо, но замълча. Мисълта му беше другаде.

„Какво чак толкова е ста нало, че се е навъдил така Ко пето. Само сумти и не про думва — опита се крадеш ком да погледне към задна та седалка. — На мене не ми ли е криво? Развъзния се то чно по средата на концерта. Излизай, казва, майка ти не що не е добре. Че на мене да не би всичко да ми е до бре! И хич не го интересува, че предната гума е слаба, че акумулаторът не е в ред и мо же да захксам наред път. На всичко отгоре угаси и те левизора — поне да бяхме до гледали концерта.“

— Коле, разкажи нещо! — жената вече молеше.

— Нямам настроение! — къ со отряза Коста.

— И на другите не всякога им е кеф, но тебе не те инте ресува — заядливо подхвър ли шофьорът.

— Е, стига, стига! Пак ще се скарате — примирително каза жената. — Щом не е в настроение — остави го!

— Хмм! — изръмжа от зад ната седалка Коста. — Бих го напердалкил веднага, а бих го наедалкил веднага. Май ка му може да умре, а той пет пари не дава. Колата, те левизора, не знам още какво.

Лицето му сияеше. Или по не съвест! И съвест ли ня мах?

— Не обичам този тон! И за помни, че аз подбих от тебе зная собствените си работи! Не ми трябва настояник!

Коста замълча. Какво още — да му каже, че трябва да целува попуканите длани на

баща си и майка си ли? Че благодарение на тях завърши института, без да знае какво е нямане? Че те му построиха апартамента или това, че и досега влачи неспрестанно от село това-онова? Не, няма ше смисъл. С Любен бяха израснали кажи-речи като бра та и го познаваше не по-зле от себе си.

Любен беше единствено дете. По-големият му брат и сестричката умряха съвсем малки, в онези години децата умираха като мухи. Напла шени от страшния призрак на нещастие, родителите тре переха над оцелялата си рож ба. Когато Любо кажеше „ис кам“, дори и не помисляха да му отказват. А годините от ли таха една след друга — де тето стана юноша, юношата — мъж. Вместо Любо сега всички казваха „инженер Ра дулов“, като не пропускаха да добавят: „много способен“, „инженер с бъдеще“, „за него невъзможно няма“ и така на татък.

А какво стана с него, къде отиде жизнерадостният Косо? Баша си едва помнеше — ед на огромна буца беше излез ли за живота му в миналата га лерия. Майка му не смъкна черната забравка докато бе ше жива. Стана мъчлив, стеснителен, прекалено чув ствителен. Съжаляваха го, по някога се отнасяха покровител ственно, все му съчувстваха. Да знаеха как го болеше от това съчувствие! Остаря, ду шата му рано остаря, стана мнителен. . .

— Коце, мисля, че пресил вайш с изводите си. . . Не вяр вай да е толкова опасно. Зна еш, стар човек, прекуркат му червата и. . .

— Като отидем — ще ви дим. Сега си гледай колата! — Може наистина да е зле майка — боляво каза жена та.

— Ти мъчи! Когато влади ката пее, поповите мъчат!

Жената се сви, сякаш нео чаквано я шибнаха през лице то. Фигурата й доби нещо по корно, нещо, което напомня ше оная на шосето. Коста за беязна това и кипна:

— Поне от жена си какво искаш ти, бе, какво само ко мантуваш! Ама може ли сви ня да нагази в чиста вода, без да я омърси!

— Като се ожениш, ако ис каш, можеш да носиш тво ята хубосница и на главата си, нали още отсега ти прави разни номера. В моя живот не се бържай! И си владей нервите, ум от тебе не ща, яс но ли е?

Никак неочаквано иззад ърветата изскочиха светлини те на селото. Бяха орели — наблюдаваше полунощ. Ко лата уверено се плъзна по ас фалта. Дълбокните капчици все така налягаха върху етк лото отпред, а чистачките оме рено ти събаряха надолу.

„Винаги така свършваме „интимните“ разговори“ — гие веше се в себе си Коста. Той добре знаеше, че сега следва втората част, когато напред ще излезат разкаляните без крайните извинения. . .“ И докога ще бъде негова „лич на, семейна и обществена съ вест“, както често го нарича ше Любен? Хайде, помагайте, другари педагози, психолози, моралисти! . . . Диагнозата е ясна, но лечението. . . Вече зрял мъж, с определено об ществено положение, добър специалист. . . А към жена си се отнася като средновеко вен деспот, на родителите си гледа като на дължници.

„Драми, драми. . .“ — не из пускаше нишката на мисълта си лекарят. — Малки, средни, големи — като хората. Мо жеш ли да помогнеш на все ки, да изсушиш всички съл зи? Кой би поел върху себе си такава тежест? Кой бе ге наел да посее в сърцата на хората простата човешка ра дост? Никой? Твърде много е за един човек. Но ако всеки се заеме със себе си. . .“

— Прощавай, братко! аз май че прекалях. Нервите, знаеш. . .

„Ето, вече започна!“ с доса да помисли Коста, а каза глас но.

— Стигнахме.

Насреща прозорецът равно светеше — там отдавна навър но очакваха един лекар и един син.

ДП „Българска роза“ — Горна Оряховица ОБЯВЯВА

едно вакантно място за агроном.

Кандидатите да подадат молба и автобиографи.

2—1

На снимките: ротомашинистът Георги Димов, един от най-старателните работници в Държавна печатница „Димитър Найденов“ — Велико Търново, преглежда току-що излезлите броеве на вестник „Борба“.

Работничката Мария Дапчева от ДИП „Басил Коларов“ — Велико Търново редовно препраща трудовите си норми. През нейните ръце минават хиляди килограми паш кули.

ТРУДОВ ДЕН

Членовете от 50-та и 65-та низова организация на Отечествения фронт на кв. „Гарата“ — Горна Оряховица организираха на скорю трудов ден за разчистване на пешеходна пътека по ули ца „Хараламби Стоянов“. Тази пътека е необходима за преминаване особено на децата — ученици от квартала, тъй като ули цата е тясна и движението по нея е опасно.

Всички членове се отзоваха с желание.

Ив. Ненков

Верен на служебния дълг

Дъщеря ми Светла пътувала с рейсова кола от гр. Русе до гр. Елена през зимната ученическа ваканция. В една нова кафява чанта пос товила вещи на стойност над 150 лева. На авторгара Елена се оказа ло, че чантата липсва.

Съобщихме на дежурния милиционер в Елена. Минаха няколко дни. През това време старшията Димитър Драгостинов проявил грижа и открил чантата в авторгара Велико Търново. От Елена изулетък на МВР ми съобщиха да получа чантата си от Първи участък на МВР — Велико Търново.

От името на петлението ни семейство изказвам благодарност на старшията Димитър Драгостинов и му желая все така усърдно да служи в редовете на народната милиция.

Йордан БОРИСОВ
гр. Елена

Завод за автоматични везни —

Лясковец

ТЪРСИ:

1. Електронженер за главен енергетик на завода.
2. Средни техници — 2 жени — за отдела на Цинкграфта.

Заплата съгласно щата.

Справка: „Личен състав“

Телефон 4—80—70

3—1

СЪОБЩЕНИЕ

Пътниците от града и окръга, отиващи в София, могат да резервират легло в хотела в кв. Горна баня по телефон № 57—72—62 или телеграфно. Същият е в съседство с минералната баня. До там има редовен рейс, който тръгва от Министерството на земеделието през всеки 10 минути.

Граждани, посетете новия първокласен хотел в кв. Горна баня, който ви предоставя всички удобства.

СП „ХОТЕЛИ“ — СОФИЯ

2—1

ТРАДИЦИИТЕ ЖИВЕЯТ

От години в края на януари а Павликени се провежда битова вечер. Градският комитет на Отечествения фронт се стреми да насочи своите квартални комитети към пред ставяне по свой оригинален начин. Така беше миналите години, така е и сега.

Подготовката е започнала отдавна. На едно от своите заседания бюро то на комитета реши общата тема на битовата вечер тази година да бъде борбата на българския народ против капитализма и фашизма — за свобода и щастлив живот. Пър ви квартал ще представи епизоди от Септемврийското въстание, втори — строителството на социализма, изграждането на ТКЗС, трети — партизанското движение, четвърти — друга страна от негледната борба и пети — посрещането на партизаните и Съветската армия. Са матата вечер ще се състои на 1 фев руари.

В една от януарските вечери по сетих втори квартал, първенец в битовата вечер от миналата година. Кварталните се събираха в училище „Бачо Киро“. Репетицията още не беше започнала. Както навсякъде и тук имаше обичайните шег и дружески разговори. Сидях на едни чини. Ръководителят на групата Сте фан Стойков пристъпва към рабо та. Кварталът подготвя песна за основаването на ТКЗС.

За участие в песната са подбра ни най-талантливите — Стефан Стой ков, Пенчо Генов, Спас Александ ров, Тодор Чопев, Христо Борисов, Марияка Филипова, Златка Стояно ва и др. Много квартални участку ват в масовите сцени.

Много пъти се налага да спират, да повтарят реплики. С общите уси лия на всички присъстващи се постига желаните резултат и рабо тата продължава.

След последните реплики започва репетицията на песните. Пред всич ки с акордеон застават преподавател ят по пение в гимназията Върбан Илиев. Ръководител се играли мелодии и отпалчало малко неуверено се подема: „Тръгна отзарана хубава Гроздана“, а после все по-стройно и по-отрошно.

Така е почти няколко пъти в сед мицата.

Решението на хората от този квартал явно е и тази година да не изпускат първенството.

В. ИЛАРИОНОВ

ДЗС — с. Добро- мирка, Габровски окръг, ТЪРСИ:

1. Правоспособни трактористи — 8 човека с гарантиран минимум на заплащане 130 лв.
2. Агроном с висше образование за ръководител на производствен участък.
3. Зоотехник с висше образование за завеждащ ферма.
4. Строителен техник.

Заплащане съгласно щатните таблици.

Стопанството осигурява храна на столови начала в добре оборуден стол. Осигурени са квартири. За членовете на семействата ще бъде осигурена подхо дяща работа.

7—7

АВТОРИТЕТЕН И ЕФИКАСЕН ФАКТОР ЗА ИКОНОМИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

По случай 20 години от създаването на СИВ

Създаденият в началото на 1949 година Съвет за икономическа взаимопомощ (СИВ) е първата в историята международна икономическа организация на социалистическите страни. За две десетилетия тя се превърна в авторитетен и ефикасен фактор за икономическо и научно-техническо сътрудничество между социалистическите

ФИНАНСОВИЯТ КОНТРОЛ И 50-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Финансовият контрол е мощно средство за спазване целостта на разходване на държавните средства. Последователното прилагане и по-нататъшното развитие на новата система на ръководство на народното стопанство изисква да се изгради механизъм, който да осигурява съгласуваност на интересите на държавата и производствените колективи, да засилва ролята на планирането, на материалната заинтересованост и материална отговорност, да повишава икономическата ефективност и на тази основа да се разгръща творческата инициатива и активност на трудещите се. Новата система изключва възможността един трудов колектив да произвежда само заради изпълнението на плана, без да се интересува от въпросите за изпълнение на договорите, сроковете, качеството, ценообразуването, пласмента, рентабилността и др.

И тук 50-то постановление отрежда място на финансовия контрол. Ако едно или друго от горните изисквания не се спазват, налагат се щети на социалистическото предприятие и в крайна сметка те се отразяват върху държавния бюджет. Затова освен текущия контрол, който се упражнява от ръководители и финансово-счетоводни органи, финансовият ревизионен контрол си казва последен думата чрез организирането на финансовите ревизии. Ние сме задължени чрез ревизиите да упражняваме контрол за строгото спазване на разпоредбите по нормативните актове и да търсим отговорност от нарушителите им.

В нашата работа доскоро се влага много от работното време за анализи, които в някои случаи се свеждаха до обяснителните записки и обзори. Такива обзори или такива обяснителни записки-анализи не ползват ръководствата на предприятията, нито самата ревизия като дяло. Изоставяйки това, ние ще засилим вниманието си върху проверката по правилното приложение на новите и някои променени нормативни документи, уреждащи стопанската и финансовата дейност на ревизираните обекти. По-голямо внимание ще обърнем на отношението на ревизираните подконтролни обекти към бюджета, за проверка на съвкупно-материалните ценови. На този въпрос и досега се отделяше внимание, но при наличното на 50-то постановление проверката на материално-отговорните лица става основна, защото десетки милиони лева са поверени в ръцете на материално-отговорните лица.

Досега при ревизиите по-малко внимание се обръщаше и на ефективното използване на основните и оборотните фондове, на слабостите в строителството. Сега и за в бъдеще нашите финансови ревизии ще се насочват към изясняване причините за излизане на предприятията от експлоатация, изпълнение на трудовите норми, изразходването на труд и материали и др. В предприятия, бюджетните учреждения ще се обхващат въпросите за целесъобразното използване на транспортните средства, поддържането им, престоят, извършения труд и др. В търговските предприятия и заведения по-смело ще се проверяват и анализират елементите на издръжката.

Самостоятелно, квалифицирана компетенция финансово-контролните органи ще изпълняват големи задачи, които се поставят пред тях от Юлския и Бюварийския постанов на ЦК на БКП и 50-то постановление.

Михаил ПЕТРОВ
началник отдел „Финансов контрол“ при ОНС — Велико Търново

страни, за укрепването на социалистическата общност. Икономическите взаимоотношения в СИВ са изградени върху принципите на пълното равнопоставяне, на зачитане националните интереси, взаимната изгода и братската взаимопомощ и играят изключителна роля за стопанския и културния възход на социалистическите страни.

Развиващото се на базата на международното социалистическо разделение на труда сътрудничество между осемте страни-членки на СИВ, в които живее близо 10,2 на сто от населението на земята, дава забележителни плодове. За периода от 1950 до 1967 година обемът на националния доход (пресметнат на глава от населението) в страните от СИВ се увеличи близо три пъти, за същия период световното промишлено производство е нараснало 3,2 пъти, а в страните на СИВ 5,4 пъти. Понастоящем страните от СИВ образуват мощен промишлен комплекс, в който се произвеждат една трета от световната промишлена продукция срещу една шеста през 1950 година.

Формите на сътрудничество между социалистическите страни-членки на СИВ са многообразни — доброволна координация на народностопанските планове, специализация и коопериране на производството, координация на научните и техническите изследвания, развигане на външно-търговския стокообмен и други. Членуващите в СИВ страни вече плодотворно осъществяват координацията на плановите за три петиленки, в резултат на което бяха решени редица сложни задачи (задоволяване потребностите от електроенергия, гориво, важни видове суровини). При спазване принципа на взаимната заинтересованост и изгода успешно се извършва и координацията на стопанските планове за периода (1971—1975 година). При това формиране и методите на координация на плановите за развитие на народното стопанство на страните от СИВ се усъвършенствуват по-стойно и се съобразяват с извършващата се научно-техническа революция.

С всяка измината година се задълбочава специализацията и кооперирането на производството, по-специално в областта на машиностроенето, металургията и химическата промишленост. Все по-голямо значение придобиват международните производствени организации за съвместно разработване и решаване на научно-технически, стопански и други проблеми („Интерметал“, Обединен институт за ядрени изследвания в Дубна, Институт за стандартизация).

Рожба на икономическото сътрудничество между страните на СИВ и на координацията на техните планове е най-големият в света петролопровод „Дружба“, по който досега са транспортирани от СССР в Полша, ГДР, Чехословакия и Унгария повече от 120 милиона тона нефт. Важно постижение е също създаването на обединената енергосистема „Мир“, съединяваща енергосистемите на България, Унгария, ГДР, Полша, Румъния, Чехословакия и Съветския съюз. Трябва да се отбележи също създадената от европейските социалистически страни-членки на СИВ единна система на автомобилни и железопътни превози. Международната банка за икономическо сътрудничество и редица други международни производствени обединения.

Икономическата интеграция на производството на социалистическите форми на икономическо сътрудничество играе важ

на роля за развитието и на развалянето на производителните сили на страните-членки на СИВ. С всеотдайна помощ на Съветския съюз, който разполага с неизчерпаем икономически потенциал, опит и кадри, редица страни от СИВ създадоха цели промишлени отрасли — металургия, нефтепереработвателна промишленост, автомобилостроене и др. До края на миналата година Съветският съюз е оказал на другите социалистически страни техническа помощ за построяването и оборудването на повече от 460 предприятия и други промишлени обекти.

В своето обществено и икономическо развитие социалистическите държави, участващи в Съвета за икономическа взаимопомощ, представляват днес най-динамично развиващата се в света общност от държави и показват нагледно жизнеспособността на социализма. Разнообразието за изминатите две десетилетия потвърждава, че социалистическите страни-членки на СИВ са избрали верния път, който ускорява тяхното победно шествие към социализма и комунизма.

Добри ДОБРЕВ

Ангел Исаев има 18 години производствена практика като електротехник. Години наред той работи в ремонтно-техническата работилница на ТКЗС — Джулияница по поддържането и ремонта на електрическите инсталации на тракторите и автомобилите.

См.: Г. МУСИНСКИ

Труд, равен на мъжество

И днес, в този мразовит зимен ден, редовният автобус Елена — Нова Загора бе пристигнал навреме. В определения час автобусът потегли обратно за Елена с 38 пътници. В Твърдица шофьорът на школата Стефан Христов погледна часовника си и през шума на двигателя едва долови думите на ръководителя на движението: „На добър път, Стефан!“ По стръмните и остри завои до мина Твърдица и до Предела той прояви неведнъж мъжество, за да преодолее трудностите, създадени от снежната стихия. Пет часа продължи борбата със снега и Стефан излезе победител в нея. Пътниците не вярваха, че пристигнал него ден в Елена. Затова, когато шофьорът слезе от колата, сърдечно му благодариха.

Същия ден автобусът от Слив

ХОРА, С КОИТО СЕ ГОРДЕЕМ

СПЕЧЕЛИ УВАЖЕНИЕТО НА ВСИЧКИ

Една, две, три... Увеличават се пълните кутии с бисквити, а сърчните ръце на Стоянка Попова сякаш са неуморими. Грабват бисквити от камарата, а те все едно, че са готови, на редени. Дори не можеш да забележиш кога са премерени на теглилка, кога са загнати в хартия. Виждаш само пестрите кории на затворените кутии. Така е докато изтекат осемте

часа, докато отскочи трудовата норма над 150 на сто.

— Навлязох вече в деветата си година, откал съм тук, а като че ли вчера започнах тази професия.

Трудна и недостижима й се сторил тя отначало, но упоритостта и амбицията й помагат. Още първия месец Стоянка до стига нормата и се нарежда между най-добрите. По-късно, овладяла много добре всичко, тя с голямо удоволствие започва да предава своя опит на новопостъпващите работнички. Вни мателна и вежлива е към всички свои другарки, затова и те се отнасят с уважение към нея. За сърчната производственичка с гордост говорят сменяният майстор Хр. Ризов и ръководителят на отдела Ст. Николов.

В бригадата „Чапаев“ Стоянка Попова е постоянна носителка на званието „Най-добър в професията“ и „Ударник на комунистическия труд“. А през изтеклата 1968 г. заслужено получи значката „Отличник на Министерството на хранителната промишленост“.

Такава е тя, комунистката Стоянка Попова от бисквитния отдел на Бонбонената фабрика в Горна Оряховица. Много сили и енергия алага в изпълнението на производствените задачи. Включва се активно и в обществения живот. Над три години вече е отговорничка на партийната група в бисквитния отдел.

Н. Тинчев

Ст. Градинарова

КОЕ РАЗВАЛЯ НАСТРОЕНИЕТО НА ХОРАТА?

Много е направено през годините на народната власт в района на община Константин. То радва и вънува хората от този край. Но в снабдяването и търговското обслужване се търпят все още редица слабости и неспокоения, които понякога помрачават радостта на хората. Ако вие влезете например в магазин за текстил и трикотаж на мазерите или един чифт мъжки чорапи. В сладкарницата пък няма никакъв вид бисквити. Няма редовно вино, макар че се прави в Константин.

Повече от слабостите, допускани в търговското обслужване на населението от този край, са от субективен характер. И не виждам защо при по-голяма инициативност и усърдие, те да не могат да бъдат отстранени.

Ил. Бежанов

ЗА БЕЗОТКАЗНА РАБОТА

От сутрин до вечер се чувствуваше напрежението в ремонтната работилница в Ресен. Отдавна са готови 18 от включените за ремонт 25 тежки, средни и леки трактори. Успоредно с тях се стяга и селскостопанският инвентар. Ремонтирани и готови за полетната себса са и 46 редовни селски, 65 култиватори, 12 валки, 75 плуга.

Ремонтът на машините и инвентара се извършва по агрегатно-възловия метод. Обособени са три основни групи за ремонт: група за прикачен инвентар, селскостопански машини и комбайни; за трактори и група за ремонт на автомобили.

Тракторите влизат за ремонт по график, който се спазва. Голям дял за това се пада на главните майстори Никола Курдов, Йордан Върбановски, Еню Василевски и Кирил Недев.

Работата по ремонта щеше да върви по-добре, да бъде по-качествена, ако в снабдителните предприятия не липсваха някои резервни части. Особено ост

ро нужда се чувствуваша от ризи и бугала за трактор „ДТ-54“ и „Беларус“, от вериги за тракторите и други. А това става причина да се нарушава определен график.

К. Василев

Стоян Пейчев

ВИКТОР ЕГОРОВ

Заговорът против „Свръзка“

През 1943 година германското разузнаване бе уведомено, че в Тегеран ще се състои конференция на ръководителите на трите държави от антихитлеристката коалиция. По личното указание на Хитлер се готви терористичен акт срещу участниците в конференцията. Тази повест разказва за това как органите на държавната безопасност с помощта на чекисти, успели да стане дълго преди началото на войната сътрудник на германското военно разузнаване — абвера, съумяват да предотвратят заговора на фашистите.

Повестта е написана на основата на действителни събития и исторически факти, но фамилията на героите и някои данни за тях по пояснителни причини са изменени.

1

На перона на Мюнхенската гара стоеше висок прегърбен старец. Той зиморичаво се гущеше във вдигнатата яка на балтона си. Февруари 1930 година в Мюнхен бе особено студен и ветровит. Ханс Шулиц при неговата подлага и ревматични стави едва издържаше на вятъра. Но старецът мъжествено търпеше на студа. Той чакаше своя племенник, единствения от останалите му живи роднини.

Несигурно пристъпвайки с болните си крака, Ханс Шулиц направи няколко крачки към края на платформата, за да види не се ли задала в далечината берлинският влак.

Старецът беше сигурен, че веднага ще познае Фридрих. В къщи той дълго беше разглеждал снимката на широкоплещестия младеж, старейшия си да открие в него прилика с брат си Ото. За последен път старецът беше видял Ото като юноша. Образът отдавна се бе изгубил от паметта му, но въпреки това той намираше, че племенникът има същите гъсти светли коси, същото високо стръмно чело и в погледа му, както и в очите на Ото, се четеше решителност и вяло. „Навярно е също тъй упорит като брат ми“ — по сво

ему изтъкваше старецът погледа на племенника си.

Ханс Шулиц се беше разделил с по-малкия си брат дълго преди Първата световна война. Малкото железарско магазинче едва изхраняваше семейството, затова бащата реши да замине в Русия и да се заеме там с лозарство. Съблазненаха го слухове за процъфтяващите немски колонии в

2

Закавказието. Родителите взеха Ото с тях, а Ханс остана в Мюнхен: страх ги бе напълно да скъсат връзките си с родината. Ханс бе вече доста голям и спокойно можеше да продължи търговията в магазинчето.

Наскоро след това Ханс се ожени, продаде железарското магазинче и направи няколко спекулации на борсата. Неочаквано му потръгна и той утрон капиталата си. Но Ханс не продължи да опитва щастieto си, зарязал сделките на борсата и купи малка фабрика за колбаси. Но тук нямаше голям успех — пречеших конкуренцията на едрите индустриалци.

В 1920 година, в дома на мюнхенския адвокат Хаусман „се запозна с Адолф Хитлер. Това стана наскоро след събранието на немскобългарните привърженици на Хитлер в мюнхенската бирария „Ховбройхауз“, на което той произнесе програмата на фашистката партия.

Гостите на Хаусман с интерес слушаха многословните кройки на Хитлер по повод на тази програма. Имаше нито една социална група, на която той да не обещава все възможни блага и светло бъдеще. Особено допаднаха на Ханс Шулиц думите на Хитлер:

— Ние ще турим край на ръста на едрия капитал, дребните промишленници ще получат простор за дейност. Този невзрачен и наглед болнав човек с войничка стойка и държане, провъзгласил се за защитник на дребните собственици, направи на Ханс силно впечатление. Хареса му даже и кресливият глас на Хитлер, а прекаленото жестикулиране той прие за признак на огромна енергия.

Наскоро след срещата с Хитлер Ханс взе за печалбите на своята фабрика. По онова време тази помощ за нацистите бе добре дошла. Ханс направи впечатление и на самия Хитлер и влезе в кръга на най-верните му съмишленници. Хитлер обичаше да говори с този „представител на тълпата“.

След три години Шулиц участвуваше в мюнхенския преврат. Този опит не сполучи, но това не повлия върху убежденията на Шулиц, неговите връзки с нацистите укрепваха. Най-

3

близките сподвижници на фюрера, такива като Ото Шраер, Рудолф Хес, Алфред Розенберг, добре познаваха Ханс Шулиц и високо ценяха неговата преданост. Те го снабдяваха с разрешение за анос на продоволствени стоки от чужбина. Използувайки недостига на продукти в страната, Ханс добре спечели от продажбата на внесената пшеница. От печалбата той внесе солидна сума във фашистката каса и си купи две къщи — едната в Берлин, другата в Мюнхен.

Обаче благополучието на Ханс Шулиц беше неочаквано помрачено. Умря жена му, а една година след това загина при железопътна катастрофа единственият му дъщеря — студентка. Ханс Шулиц изведнъж се състари, охладя към бизнеса и започна постепенно да се отдръпва от партийната работа. Фабриката му западна. Наистина старецът съумя да избегне разорението, умело проведе ликвидацията и се готвеше за предстоящата почивка. Но самотата много го измъчваше и той се боеше, че като се освободи напълно от работата, мъката съсеем, че отрови живота му. Затова той реши да покани от Русия племенника си и да го осинови.

Посрещайки Фридрих, Ханс Шулиц се вънуваше. И порано много неща го безпокояваха — що за човек е Фридрих, ще изпитва ли родствени чувства към стария си чичо, всъщност те съвсем не се познаваха, добре ли е възпитан той. Но страхът пред самотата заглуши тези въпроси. Сега, пред срещата, те изблигнаха с нова сила и разтревожиха стареца.

Ханс Шулиц погледна часовника — десет часа. Влакът можеше да дойде всеки момент. Иззад гаровите постройк

се показа локомотивът, който изтекло пухтейки, бавно, сякаш преодолявайки наклон, се приближаваше до платформата.

Шулиц видя Фридрих отдалеч и понечи да се спусне към него, но болните му крака отказваха, ставите бяха като вкаменени. Фридрих познато стареца, когато бе виждал на семейните снимки и забърза към него. Ханс Шулиц здраво го стисна в обятията си и от радост се просълзи.

В. „БОРБА“

бр. 11, стр. 3, 25, 1, 1969 г.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

ИЗПЪРЗАЛВАНЕ ПО ПЪРЗАЛКИТЕ

— Радиорепортаж —

Драги слушатели, в случая читатели, аз съм горд, не аз съм щастлив, че съм свидетел и коментатор на това първо по рода си състезание. Първото гърбо-ребро-коремно спускане по пресечени местности. И така нашите микрофони се намират в кв. „Варуша“ — Велико Търново, за да ви предадем репортаж за това великолепно масовизаиран състезание. В него участват стари, млади и деца. Състезанието се провежда по всяко време на денонощието. Преди и след пазар, на отиване и на връщане от работа. Сега часът е точно шест сутринта. Внимателно! В момента се отваря една врата и от тъмнината излизат многобройните състезатели — баба Ефросина. Тя внимателно пристъпва, стартира и... ползга. Възхитително! Възхитително! Тя държи в едната си ръка мрежа с буркани, те дрънкат, звънят и... на завоя се пресват.

Внимание! Ето след баба Ефросина ползга към преднияте си една вдъхновена млада работничка, използвайки сложни прийоми на преминаването от стил в стил. Тя настига баба Ефросина, същата се опитва да й попречи, но се отскубва и я надминава. Ах, това крилато, младо поконе, бързашо сутрин за работа, на какво ли не е способно!

Драги слушатели, току-що финишира до нашия микрофон дългогодишният състезател, кандидат пенсионер, бай Георги обущарят. Поднасяме му микрофона. Той се задава от възнеение: — Щастлив съм, че на старата години ми се отдаде възможност да си припомня младостта. Ах, младост, младост! Благодаря на отечественофронтовското ръководство, че не се отзова на призива на Градския народен съвет да бъдат почистени или посипани с пепел стръмините на като ски-пистите в Гренобъл и улици и ни устрои по този начин такива великолепни пързалки.

— Благодарям за това — добря работничка Йордан Панайотов — че сутрин другарите от енергоснабдяване още в тъмно гасят уличното осветление, та по този начин ни помагат, отивайки на работа да се самоусъвършенствуваме в дисциплината ориентирание (независимо, че се пързалиме по гръб).

— Благодаря ви, драги състезатели. Пожелавам ви здрави ребра и още дълги години състезателна дейност. С това наше предаване от квартал „Варуша“ завърши. Часът е 6.20. Състезанията продължават.

Ф. НИЖЕКОВ

МЕЛПОМЕНА ПО ДУЛА ГРАДУСА

В наши дни се замразява месо, риба, зеленчуци. Но в с. Джулюница са направени успешни експерименти за замразяване (по-скоро замръзване) на културата.

Как е постигнато това?

Туй като дейността на самодейните колективи е почти замръзнала, то гледът от духовна храна се задоволява от професионални състави от околните села. За целта се използва големият театрален салон на читалището. Повиква се примерно „Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново. Театралният колектив заема мястото си на сцената, а публиката (около 30-40 души) в салона. Носителите и консуматорите на културата се държат цели два часа на слабия огън от единствената печка в салона, докато измръзнат. Затова и салонът е празен.

Това обаче не отчайва експериментаторите. Те поканват известните естрадни изпълнители Грета Ганчева и Георги Минчев, като са се погрижили температурата в салона преди концерта да бъде сведена под нулата. Публиката е още по-малобройна, а двамата изпълнители и до днес продължават да се напират с горещи тухли.

Опитите продължават и с кинозрителите, които, кажи-речи, хич ги няма, поради единствена та печка в салона.

Ето, по този начин е постигнат големият успех по замръзването на културата в селото.

Джулюнцианите очакват с нетърпение следващите представления.

ЮЛИАНА ОГНЯНОВА

(По материал на Стоян КИРОВ)

Ст. ДИМИТРОВ

СРЕДИЩЕ И

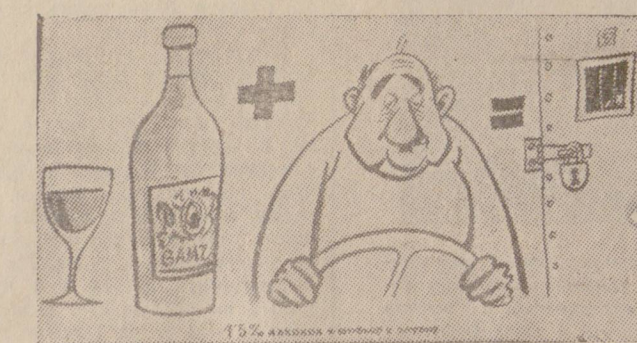
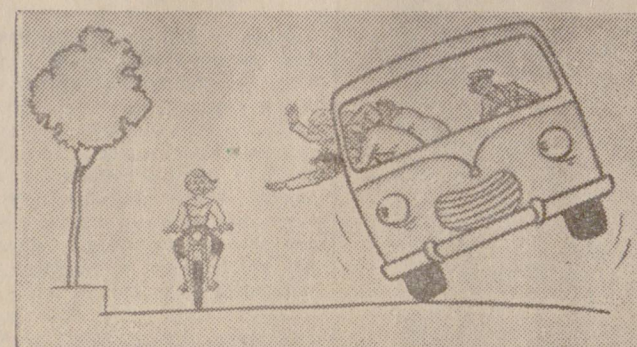
К а р и к а т у р и

Снощи в постоянната художествена галерия на най-моторизираната улица в гр. Велико Търново Комисията по безопасност на движението при ОНС, Окръжно управление на МВР и ДС откриха изложба в карикатури

„БЕЗОПАСНОСТТА НА ДВИЖЕНИЕТО“

Карикатурите са изпълнени от нашия дългогодишен сътрудник Николай Поачев, подпомогнат в раждането на идеите от съдията Добри Радославов и капитан Христо Басарков.

Шофьори и водачи на моторни превозни средства! Спрете, разгледайте добре изложбата и ако не се видите в нея, внимавайте да ви няма и в следващата!...

1.5% алкохол + шофьор = затвор

— Ама един шофьори са се навъдили!...

Стопанин да си няма

Всяко нещо си има стопанин, а наш Грую — стопанка, че да вземе тя да го изпрати чак в Бутото при братовчед му с важно семейно поръчение. Пристигнал Грую наш и тук братовчед, там братовчед — няма го. Онзи заминал не знам къде си. А до не знам къде си ни автобус, ни дявол. Шо да прати? Поръчението — важно! Гледа на улицата под снега голям мотор, мотор с кош и номер на него ВТ 79-66. Решил Грую, няма как, студ не студ, каго лойде стопанинът моторджийския на колена да падне, та дано онзи склони да го откара до не знам къде си. Седи Грую, подкача, мръзне, струва му се, че има барем „хияло градуца под нулата“. Шо да стори Грую! Ше стои!

И ей настръхна му се задава шарена Пена, шарена, писана, с мъниста низана и с китка набодена. Спира се тя при Грую наш и му дума:

— Другарче, нещо да гинее... (ръка завърта).

Грюю я гледа и се изтъпя

заднишком: — Шо да ми да? — Гледам те въртиш се гъдяна, та рекох да те питам, шо чакаш тук? — Ами стопанина на този голям мотор, че да ме откара до не знам къде си. И му друства шарена Пена един смях, че на Грую наш косите му настръхват. — Вижте го, бе хора, стопанина чака. Че той мотор стопанин няма бр, той е държавен... Не виждаш ли, че рижда го е хванала. Пристигна тук някъде преди Нова година един каго тебе, подкача, подкача, мчи го нещо, па го зарязва и си замина за шекерната в Горна Оряховица и до днес ни вест, ни кост, ама прав си е, за чужда стока в тоя студ да не вземе да се трепе човекът!

Смее се Пена, а Грую наш се изтъпя, изтъпя, па хваща друмката и си дума:

— Виж ги... стопанин да си нямам!...

В. ЖЕКОВ

БЕЗСМЪРТНИЯТ ПОДВИГ

По случай 25-годишнината от пълното освобождение на Ленинград от фашистката блокада — 27 януари

В мразовитото утро на 13 януари 1943 година в 9.30 часа ленинградци чува страшен глас на артилерията. Никой още не знаеше какво става на фронтната линия, която беше съвсем близо до града. В тези часове войните на Ленинградския и Волховския фронт започнаха една от най-големите в историята на Великата отечествена война операция по разкъсване блокадата на Ленинград.

За безсмъртния подвиг на съветските войни, за безпримерното мъжество на ленинградци, за днешните дела на тружениците на града-герой разказва председателят на изпълкома на Ленинградския градски съвет Ал Сизов:

— В плановете на фашисткото командване Ленинград заемаше особено място. Фашистките ръководители бяха толкова уверени в успеха си, че дори определяха „точни“ срокове за заземането на Ленинград. На събрание на гауляйтерите на фашистката партия Хитлер самонахвално заяви, че осем седмици след започване на войната той ще бъде в Ленинград.

Тези плановете на фашисткото върховно командване се провалиха с грясък. Още в първите дни на войната врагът изпитва силата на съветския народ, който защитава своята социалистическа родина. С цената на огромни загуби немско-фашистките завоеватели успяха да стигнат до Ленинград. На 30 август те прекъснаха железопътната линия, която свързва Ленинград със страната. На 8 септември 1941 г. немците завзеха Шлисселбург. Ленинград се оказа блокиран откъм сушата.

От този ден започна безпирмерната епопея на отбраната на Ленинград в условията на блокада.

Когато стана ясно, че плановете за мълнинено завладяване на Ленинград не могат да бъдат осъществени, хитлеристите взеха чудовищно решение: да изравнят града със земята чрез бомбардировки и артилерийски обстрели, а населението чрез глад.

Ленинградци помнят страшната зима на 1941—1942 г., когато гладът вземаше ежедневно хиляди живота на мирни граждани, помнят яростните бомбардировки и бесните артилерийски обстрели. Немците хвърляха върху обсадената град над 100 хиляди авиобомби и изстреляха 150 хиляди артилерийски снаряди.

В града бяха разрушени и изгорени 3174 сгради и повредени 7143. Около 5 милиона кв. м жилищна площ беше извадена от строя. Много заводи лежах в развалини. А градът на Ленин живееше и се бореше.

Цялата страна подготвяше унищожителния удар срещу фашистките оккупатори край стени на Ленинград. На 12 януари 1943 г. войските на Ленинградския и Волховския фронт започнаха операцията „Искра“. Те трябваше с мощен удар да разкъсат отбраната на противника, да се съединят на юг от Ладожкото езеро и така да лик видират блокадата на Ленинград.

На сутринта върху позициите на противника връхлетя вие запялния силен порив на огъня. Около 2 и половина часа над немските окопи бушуваха оловени урагани. След това в атака влязоха съветските танкове. Вдигна се и пехотата. Всички родове войски мъжествено и смело изпълняваха задачите, поставени от командването. Операцията се развиваше успешно и на 18 януари 1943 г. част от войските на Ленинградския и Волховския фронт се съединиха. Блокадата на Ленинград беше разкъсана!

Тази нощ Ленинград не спал. По улиците на изранения град бег излязъл народът и звучеше музиката. Цялата страна горещо приветствуваше великата победа при Ленинград. През тези дни смелите защитници на града получиха хиляди писма и телеграми. Целият свят отдаде заслужена почит и възхищение на града-герой. Президентът на Съединените щати. Рузвелт изпрати специална грамота на Ленинград. Но още много сили и жертви дадоха войните на Съветската армия за пълното освобождение на Ленинград от вражеската блокада. Този ден настъпи преди четвърт век на 27 януари 1944 г., когато дата тържествено чествуваше.

В града на Ленин, който 900 дни беше град-фронт, бяха лик видирани следите на войната, но споменът за нея вечно ще остане в душите на ленинградци и той винаги ще ги призовава към бдителност, към активна борба за мир, против коварните замисли на подпалвачите на нова война.

Комунистическата партия, съветското правителство и целият

съветски народ проявиха и проявяват огромна грижа за Ленинград. Още през 1944—1945 г. бяха възстановени две трети от разрушената жилищна площ, през следващите години бяха реставрирани всички сгради-гордост за световната архитектура.

Промислените предприятия в града отдавна бяха напълно възстановени.

Последните години бяха години на особено интензивно жилищно строителство в Ленинград. Сега градът се развива според разработения от нас и утвърден от правителството генерален план за развитие за срок от 20—25 години.

За това време на бреговете на Нева ще израсне почти още един Ленинград. Само за 1967—1968 г. жителите на града получат над 100 хиляди жилищща. За това време влязоха в

строя: новата невисоко-василеостровска линия на метрото, великолена концертна зала, дворец на спорта, 48 училища, 46 детски заведения и други културно-битови обекти.

Ленинградската промишленост постигна големи успехи. Предсрочно бе изпълнена програмата за 1968 г. Днес ленинградци дават на страната все повече турбини и кораби, машини и електронна апаратура, помелни механизми и тъкани. В плана за развитие на градското стопанство през 1969 г. е предвидено да се построят около 60 хиляди жилища, 25 училища, 20 детски градини, 4 кинотеатри, 7 поликлиники, 45 магазина, 104 предприятия за обществено хранене и много други.

Градът-герой е пълен с творчески сили. Градът-герой расте и става все по-красив.

Агенция „НОВОСТИ“

Във Велико Търново бе открит клуб на културните дейци

В четвъртък във Велико Търново се състоя мило тържество — открит бе клубът на културните дейци, които живеят и творят в древната българска престолнина. Той се помещава в обширна старинна сграда, в непосредствена близост до един от шедеврите на майстор Кольо Фичето — църквата „Св. Константин и Елена“. Това е една триетажна постройка, сподручно адаптирана за клуб на творци. В нея са обзаведени помещения за членовете от подразделенията на творческите съюзи — групата на великотърновските художници, членовете на литературния кабинет, дружеството на българските журналисти, дружеството на българските архитекти, групата на артистите, музикалните дейци, научните работници, музейни и библиотечни дейци и други. В клуба се намират отлично обзаведена заседателна зала, отделна камерна зала, пригодена в кино-салон с 80 места, бирхале и други.

Клубът на културните дейци ще се превърне в средите на пълнокръвнен творчески живот. Тук ще се организират срещи на членове на творческите съюзи с изтъкнати дейци на културата и науката, семинари, рецитали, литературни четения, обсъждания на филми, книги, концерти, изложби и други.

Председателят на клуба на

културните дейци Здравко Отчев произнесе слово, посветено на светлите перспективи, които се чертаят пред децата на културата от старопрестолния град.

В приветствието си секретарят на Окръжния комитет на партията Димитър Стоянов посочи, че с новата придобивка децата на културата ще могат по-активно да участвуват за изпълнение на постановлението на Министерския съвет за превръщането на Велико Търново във важен исторически, културен и туристически град. Дейността на клуба обаче не бива да се ограничава само в рамките на града, а да обхваща градовете и селата около Велико Търново. Този клуб трябва по-ясно да свърже нашата древна престолнина със столицата на днешна България — в това огнище на културата да гостуват най-изтъкнатите умове на страната. Клубът трябва да стане средина за творчески дискусии, място за обогатяване на идеите и професионалното издигане на културните дейци.

Н. КОТЕВ

СПРАВОЧНИК

КИНО
От понеделник, до неделя включително, кината в градовете на окръгта ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Аз — Ахмед Цезар Ширингер“ и „Момичето от джунглата“; „Искра“ — „Самба“; „Трудов фронт“ — „Игра без правила“ и „Глухакът“; професионално кино „Васил Мавриков“ — „Специалист по ищичо“ и „Ксенометражист по ищичо“; „Ние обичаме кино“; „В нов Египет“ и „Антон Иванов“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Шит и меч“ (I и II серия) и „Среща в Женева“; професионално кино „Харалампи Стоянов“ — гара Гор на Оряховица — „Големият“; „Хай дупи“ и „Деят“, в който зрители изплуваха.

СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Процесът“; „Академията“ — „По големата сестра“ и „Операция „Кобра“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Шести юли“ и „Опасен полет“; „ЛЯСКОВЕЦ“: „Христо Ботев“ — „Шит и меч“ (II серия) и „Обир в музеи“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Произведено в Италия“ и „Шит и меч“ (I серия).

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „По 26 да не се стреля“ и „Бялата стая“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Кисимов“ ще представи довчера в Камерен театър 202 съветската пиеса „Накъде отиваш, момиче?“, четвъртък в Горна Липница — „Понтий баща си“, а във Велико Търново — „Амазонката“; петък в Сущица — „Понтий баща си“.

КОНЦЕРТИ

През седмицата ще се състоят три концерта на естрадния пеене Стефан Воронцов: петък — в Полски Тръмбеш, събота — в Горна Оряховица, а в неделя — в Павликени.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 25. I.

18.30 — Новини; 18.40 — „Алеко правят лещата от сая“ — детски филм; 19.00 — „България и СИБ“ —

беседа от академик Е. Каменов; 19.10 — Научно-популярен филм; 19.30 — „Панорама“; 20.20 — Лека нощ, деца; 20.30 „Мелодия на родната“ — 68 г.; Накрая — Новини.

НЕДЕЛЯ — 26. I.

9.00 — Шахмат; 9.30 — Интервю: „Художествена академия“ — предаване от Ленинград; 9.45 — TT на лещата: „Приказка за малкия Капо“; 10.40 — Курс по френски език — повторение на втори урок; 11.00 — Интервю: „Прав е нас, права като нас, правни по-добре от нас“ — предаване от Берлин; 12.00 — „Златни страници“ — повторение на новелите „Дуелът“ и „Клубът на шахматистите“; 18.00 — Новини; 18.10 — „БТ — седмичен преглед“; 18.25 — Детски филм; 18.50 — Концерт народна музика — предаване от Варна; 19.20 — Атлас: „Аз съм Камин“ — филм; 19.30 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.35 — „Душичка“ — съветски игрален филм; 21.50 — Културен живот; 22.10 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 27. I.

17.00 — „Героичен път“ — лекция по история на БКП; 17.45 — Новини; 17.55 — За пионерите: „Барабанче“; 18.20 — „Промислене на огъня“ — филмов очерк за химкомбината край Враца; 18.40 — За Народната армия: „Страници за дълга“ — предаване за Държавно военно издателство; 19.05 — „Пеем за теб, Родино!“ — част от концерта на самодейни колективи от Благоевградски окръг; Около 20.00 — Лека нощ, деца!; 20.10 — По света и у нас; 20.30 — Спортен екран; 20.40 — „Път през годините“ — филм за пиеса К. Константинов; 20.55 — „Театър X“ — „Паганини на тромпет“ — пиеса от Никола Русев, I част; Накрая — Новини.

ВТОРНИК — 28. I.

19.00 — Новини; 18.10 — Курс по френски език — III урок; 18.30 — „Кукерн“ — фолклорен филм; 18.55 — „Ксенометражист филм“; 19.25 — „За безопасна движение“ — „За училището и улицата“; 19.40 — „Ловещи и пушката“ — филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „За теб, свободо“ — литературно предаване по книгата на Иван Зурлов „Записки за политикомисари“; 21.10 — „Ний младежи сме гвардия“ — предаване за бриадирите; 22.00 — „Триумф скулптор“ — наши съвременници — документален филм; 22.25 — Новини.

ИНДЕКС 21304